

CARTA ALS CRISTIANS DE FILIPS La vida del cristià

Introducció

Pau arriba a Filips per primer cop cap a l'any 50, acompanyat de Siles i Timoteu. És la primera ocasió que l'apòstol arriba al continent europeu. Filips era una ciutat antiga, que havia estat molt rica i que des del s. I aC havia esdevingut colònia romana. Els seus habitants eren majoritàriament d'origen pagà i la presència de jueus era escassa.

La carta és una de les anomenades "cartes de la captivitat". En ella s'hi entreu la relació propera, afectuosa i de gran confiança entre l'autor i els destinataris i fa referències

constants a l'alegria, cosa notable si es té en compte que la carta s'escriu des de la presó.

La seva lectura atenta permet conèixer aspectes importants de la vida, personalitat i pensament de Pau, del seu apassionament pel Crist.

Per l'apòstol, la vida del cristià en el món és lluita i festa. Lluita per discernir en tot moment el que s'ha de fer, amb l'ajut de Déu, sense perdre mai la pau, que és la pau de Crist. I festa per mostrar l'alegria radical que omple i mou els cristians en conèixer la Bona Nova de Jesús i la salvació que per Ell ens ve.

El discerniment cristià

Seguir Jesús suposa caminar com Ell caminà sempre a la cerca de la voluntat del seu Pare.

La llibertat cristiana es realitza en el desig eficaç de buscar i trobar la voluntat de Déu en tot moment, per a no fer simplement coses bones sinó per a realitzar la voluntat de Déu: saber escollir el millor.

Sant Pau sap que això és un do de Déu que no està en les nostres mans ni és fruit del nostre esforç. Per això prega per la comunitat perquè el Senyor li concedeixi aquest gran do de la saviesa per saber escoltar-lo millor; per poder fer allò que els dugui a compartir millor la missió de Jesús.

El que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'ompli més i més encara, fins a vessar, de coneixement i de clarividència, perquè sapigau discernir allò que més convé.

Així arribareu purs i sense ensopecs al dia que Crist ha de venir, plens dels fruits de justícia que rebem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.
(Fil 1,9-11)

Preguem: Senyor, volem seguir-te allà on vagis. Mostra'ns el camí.

El combat de la fe

Pau expressa amb màxima franquesa el seu conflicte personal entre els seus desitjos més profunds: estar plenament amb el Senyor, i estar amb aquells a qui el Senyor l'ha enviat en missió. Així es manifesta el batec del cor de l'apòstol i quins són els seus impulsos.

Un mateix amor que desitja arribar a la plenitud. L'adhesió incondicional al Senyor, és a dir la Fe, és un do que Pau i la comunitat han rebut. I precisament perquè tot autèntic do del Senyor és per qui el rep una tasca, Pau anima els seus a lluitar tots junts per la fe que han rebut gràcies a la predicació apostòlica de l'evangeli.

És l'oportunitat de poder manifestar la resposta incondicional de l'amor a tant d'amor rebut de part

Ara, a vosaltres, tan sols us demano que el vostre comportament sigui digne de l'evangeli del Crist. Que, tant si vinc a veure-us com si estant lluny, tinc notícies vostres, sàpiga que us manteniu fermes, units en un sol esperit, i que lluiteu unànimes per la fe de l'evangeli, sense deixar-vos intimidar en res pels adversaris.

D'aquesta manera, ells tindran un signe de la seva perdició, i vosaltres, en canvi, el tindreu de la salvació que ve de Déu. Perquè Déu us ha fet no tan sols la gràcia de creure en Crist, sinó també la de patir per ell.

del Senyor i seguir-lo allà on vagi per tal de ser testimoni del seu Amor.

Per això sosteniu el mateix combat que m'havíeu vist mantenir i que sabeu que encara mantinc.

(Fil 1,20-30)

Preguem: Senyor, ajudeu-nos a mantenir-nos fermes a la teva voluntat i estimar com tu ens has ensenyat amb valentia i sense claudicar.

Com edificar la comunitat

Pau manifesta amb molt d'afecte la seva vinculació amb aquesta comunitat; els va encoratjar i els va indicar com podien donar forma a aquest projecte: a partir del coneixement de Crist i la seva vinculació vital.

D'altra banda, els fa palès el sentit de la vida del cristià enmig del món real i com malgrat els esdeveniments, l'alegria dels que segueixen al Senyor ni ningú ni res els la pot fer perdre.

Els qui han acollit la seva Paraula es mouen i actuen moguts per un mateix sentir, uns desitjos similars i amb la mateixa compassió i tendresa que fa que contemplin el germà com a ser superior, sempre disposats a servir-lo.

Així, doncs, per tot el que en Crist pot haver-hi d'exhortació, de persuasió caritativa, de donació d'esperit, d'afecte entranyable i de compassió, feu complet el meu goig, tenint els mateixos sentiments, la mateixa caritat, una sola ànima, ben avinguts; no feu res per rivalitat, ni per vanaglòria, sinó al contrari, amb humilitat considereu els altres superiors a vosaltres mateixos, sense procurar cadascú pels propis interessos, sinó també pels dels altres.

(Fil 2,1-4)

Preguem: Ajuda'ns Senyor a saber relativitzar i buidar-nos dels propis sentiments i angoixes i a considerar i a atendre, com a prioritàries i superiors, les necessitats afectives o materials dels germans.

La comunitat en conseqüència, és un do que implica també unes tasques per tal de construir "l'església". Pau recorda als filipencs que si volen edificar la comunitat han de tenir els sentiments que tingué Jesús. Això comporta oblidar-se d'un mateix, buidar-se i empobrir-se, per tal de poder trobar-se amb els germans.

Presenta el misteri de la Creu, com a centre de la vida cristiana i de la Comunitat.

Tingueu en vosaltres els mateixos sentiments que tingué Crist Jesús, el qual, subsint en la condició divina, no cregué haver-se d'aferrar gelosament a la seva igualtat amb Déu, sinó que s'anorrea a si mateix, prenent la condició d'esclau, esdevingut conforme al que són els homes; i, trobat en el seu captivament com un altre home, s'humilià a si mateix, fent-se obedient fins a la mort, i mort de creu.

(Fil 2,4-8)

Preguem: Pare, fes-nos el do de tenir els mateixos sentiments que Jesús, per tal que puguem construir de debò comunitat.

El cristià enmig del món

Els desitjos són els que ens impulsen sempre a avançar en la vida. Pau té clar que aquests desitjos són l'expressió de la presència de Déu en nosaltres. Ell els fa néixer en el nostre cor. És ell qui els impulsa. Per això la nostra manera de viure enmig del món és expressió d'aquesta

És Déu qui, per la seva benvolença, impulsa tant la vostra voluntat com les vostres accions. Vosaltres resplendiu en el món com estrelles en el cel, perquè manteniu amb fermesa la paraula de la vida.

presència de Déu. És Déu mateix qui actua en la tasca dels seguidors de Jesús.

Tot això és motiu de profunda alegria per a Pau que descobreix en els cristians de Filipencs el sentit de la seva vocació apostòlica.

Així, el dia que vindrà el Crist podré gloriar-me de no haver corregut o treballat en va. I si la meva sang ha de ser vessada com a libació en el sacrifici que ofereix la vostra fe, me n'alegro i me'n felicito amb tots vosaltres. Alegreu-vos-en també vosaltres i feliciteu-vos-en amb mi!

(Fil 2, 13-18)

Preguem: Senyor dona'ns claredat en la mirada i sinceritat de cor, per descobrir i acceptar què vols de nosaltres aquí i ara.

L'alegria del cristià

En Moltes ocasions surt la paraula alegria. Això és molt significatiu atès que Pau l'escriu en captivitat i per tant en una situació objectivament adversa. Aquí hi ha la més profunda experiència cristiana de Pau.

El seguiment del Senyor que el va cridar i el va enviar a anunciar la saviesa de la Creu, és el que dona sentit a la seva vida, i és el que vol transmetre als cristians de la comunitat.

Aquesta és la raó i la causa de la seva alegria. Els diu que han d'estar sempre contents i que també ells han de contagiar a la gent la seva radical alegria.

Per a un cristià tot ha de ser motiu d'acció de gràcies, perquè la pau de Crist omple plenament la seva vida.

Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies.

I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi. Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres.

(Fil 4,4-9)

Pregària. Senyor, fes-nos sentir la presència de Crist en les nostres vides i descobrir així, el significat de la veritable felicitat i de la veritable pau.

El coneixement de Crist

La fe madura és conèixer Jesús. I conèixer Jesús, és estar vinculat a ell completament. Perdre-ho tot per a guanyar-ho tot.

Viure unit al Senyor.
Morir amb Ell per viure plenament amb Ell.

Més encara, tot ho considero una pèrdua, comparat amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist, el meu Senyor.

Per ell m'heavingut a perdre-ho tot i a considerar-ho escòria, a canvi de guanyar-lo a ell i de viure unit a ell; no tinc, doncs, una justícia pròpia, la que prové de la Llei, sinó que tinc la justícia que se'ns dóna per la fe en Crist, la que prové de Déu i es fonamenta en aquesta fe.

Així conec el Crist i la força de la seva resurrecció i puc entrar en comunió amb els seus sofriments, tot configurant-me a la seva mort, esperant d'arribar a la resurrecció d'entre els morts.

(Fl 3,8-11)

Preguem: Pare, que sapiguem fer costat als qui pateixen; que estiguem a prop dels qui ho han perdut tot a la vida, perquè és la millor manera de conèixer-te.

La vida de la fe és un llarg camí sempre mogut per el desig d'assolir Crist.

En realitat va ser ell qui va trobar primer Pau i segueix trobant cadascun dels cristians.

Aquest és el nucli de la nostra fe: Jesús el Senyor. Ell ho és tot!

No vull dir que ja hagi assolit tot això o que ja sigui perfecte. Hi corro al darrere per tal d'apoderar-me'n, ja que també Jesucrist es va apoderar de mi.

Germans, no em penso pas que ja me n'hagi apoderat, però tinc un objectiu: oblidar-me del que queda enrere i llançar-me cap allò que hi ha al davant.

Corro cap a la meta per aconseguir el premi que Déu ha convocat allà dalt per mitjà de Jesucrist.

Els qui volem ser perfectes hem de tenir aquests sentiments! I si algú de vosaltres veu les coses d'una altra manera, Déu ja li revelarà això que us dic! Sobretot, visquem d'acord amb allò que ja hem aconseguit.

(Fil 3,12-16)

Preguem: Pare, dóna'ns un cor obert i una ànima humil per acollir-te i seguir-te, només tu ens pots fer avançar en el nostre camí de fe.

CANTS

Senyor que us conegui/ perquè si us conec us estimare./ Senyor que us estimi,/ perquè si us estimo us seguiré.

Déu és veu infinita/i el cor del meu cor./ Déu és veu infinita/ i el cor del meu cor.

El Senyor és aquí i ens dona la pau/ l'esperança per sempre,/ la fe i l'amor.

Tu ets qui ens crida i en silenci venim

Tot jo resposo en el meu Déu,/ sols en Déu./ D'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu tot jo reposo,/ reposo en pau. (T32)

Jesús, pensa en mi,/ quan arribis al teu Regne./ Jesús, pensa en mi,/ quan arribis al teu Regne. (T 37)